

ČESKÁ REPUBLIKA

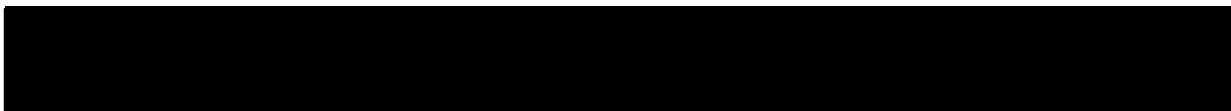
ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Heleny Mörtlové a přísedících Ing. Blanky Smetanové a Mgr. Luboše Jedličky v hlavním líčení konaném dne 29. ledna 2025 v Táboře

takto:

Obžalovaný

je vinen, že

poté, co dlouhodobě zneužíval návykové látky a v přesně nezjištěné době ve večerních hodinách dne 9. 5. 2023 užil pervitin, čímž se přivedl do stavu toxické psychózy, v důsledku čehož došlo k vymizení jeho ovládacích a rozpoznávacích schopností, dne 10. 5. 2023 v době od 03:30 do 03:50 hodin v domě č. [REDACTED] kde v tu dobu bydlel, hodil ve společných prostorách ve II. nadzemním podlaží žhavý nedopalek cigarety do skladovací kóje [REDACTED] kde se nacházel hořlavý materiál, v důsledku toho došlo ke vzniku požáru, s jehož vznikem musel být minimálně srozuměn, a který se rozšířil na další skladovací kóje a místnosti WC, ve skladovací kóji [REDACTED] došlo k výbuchu uložené propanbutanové láhve, pravé křídlo II. nadzemního podlaží domu bylo zamořeno zplodinami požáru, v případě, že by nedošlo k včasnému zásahu hasičského záchranného sboru, hrozilo rozšíření požáru na celý dům, jehož hodnota před požárem byla 17 081 030 Kč a ve kterém se v tu dobu nacházelo 41 osob, z čehož 3 osoby musely být pro nadýchání zplodin požáru následně ošetřeny, poškozením domu vznikla

Městu Tábor, IČO: 00253014, škoda ve výši 914 200 Kč, poškozením věcí uskladněných v kójištích vznikla [REDAKCE] škoda ve výši 6 620 Kč a [REDAKCE] škoda ve výši 1 710 Kč,

tedy

aplikací návykové látky se z nedbalosti přivedl do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustil jednání, které má jinak znaky zločinu obecné ohrožení podle § 272 odst. 1 trestního zákoníku,

čímž spáchal

zločin opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku věta za středníkem za užití § 272 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře **3 (tři) let**.

Podle § 84 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce **5 (pět) let** a nad obžalovaným se vyslovuje **dohled**.

Podle § 85 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost, aby podle svých sil během zkušební doby podmíněného odsouzení uhradil škodu způsobenou trestným činem.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen** nahradit poškozeným [REDAKCE]

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozené [REDAKCE] generálie shora, a [REDAKCE] generálie shora, **odkazují** se zbytky svých uplatněných nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozené Město Tábor, IČ 00253014, se sídlem Žižkovo nám. 2/2, 390 01 Tábor, **odkazuje** se svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný v hlavním líčení po příslušném poučení svobodně a vážně prohlásil svou vinu jednáním, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu, označil ve shodě se státní zástupkyní za tzv. nesporné všechny rozhodné skutečnosti týkající se popisu skutku a souhlasil i s právní kvalifikací žalovaného zločinu, kterou užila obžaloba. Soud jeho prohlášení viny se souhlasným stanoviskem státní zástupkyně přijal.
2. Dokazování se tedy vedlo v hlavním líčení pouze k tomu, zda jsou splněny podmínky pro případné uložení ochranného opatření v podobě ochranného léčení a ve vztahu k tomu, jaký trest by měl být obžalovanému za shora uvedené jednání ukládán.
3. Při úvahách o trestu postupoval soud podle zásad uvedených v ustanoveních § 38 a § 39 trestního zákoníku a posuzoval existenci polehčujících a přitěžujících okolností tak, jak jsou tyto definovány v ustanoveních § 41 a § 42 trestního zákoníku. Přihlédnuto bylo ve prospěch obžalovaného také k tomu, že označil rozhodné skutečnosti za nesporné a že prohlásil vinu. Obžalovaný také nad svým jednáním vyjádřil lítost.

4. Ke svým osobním poměrům obžalovaný zejména vypověděl, že je svobodný, žije s družkou, mají spolu 4 děti. Aktuálně je nezaměstnaný, protože není sezóna, ale jinak dělá zedničinu. Registrován je na úřadě práce. Má základní vzdělání a nyní pobírá sociální dávky. Léčí se dobrovolně u [REDACTED] podle výsledku soudu byli dohodnuti, že by šel okamžitě na ústavní léčbu. Drogy už skoro dva roky nebere, tedy od té doby, co se to stalo. Alkohol nepije. Nejsou proti němu vedena žádná další trestní stíhání. Užívá léky předepsané [REDACTED] U Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou probíhá řízení o omezení jeho svéprávnosti, ale zatím nebylo rozhodnuto. Chtěl by se vyléčit, a proto se již k tomu sám rozhodl začít se léčit. Městu splácí dlužné nájemné, od té doby, co se to stalo, mu řekli, aby se do bytu nevracel, ovšem na nájemném byl dluh. Svého činu lituje, přišel o byt a někdo mohl i přijít k újmě na zdraví. Když v televizi vidí, že někde hoří, okamžitě si na to vzpomene a je to pro něj doživotní trauma. Poškozeným [REDACTED] zatím nic z náhrady škody neuhradil, ale chtěl by, jen si myslí, že u paní [REDACTED] nebyla ta škoda tak velká, jak ji poškozená uplatňuje. Podle toho, jak dopadne soud, by mohl bydlet v bytě po své matce, hodlá i začít zase pracovat, nyní bydlí přítelkyně na Sojčáku v azylovém domě pro matky, on bydlí na noclehárně [REDACTED] Ve styku s rodinou je každý den. Na léčení chodí pravidelně, podle svého názoru neměl toxickou psychózu v době, kdy se to jednání stalo, ale až o něco později. Domnívá se, že je napravený, od té doby, co byl naposledy pravomocně odsouzen, se choval řádně, až nyní se dopustil toho projednávaného skutku.
5. K otázce případného ochranného opatření je třeba shrnout, že závěr znalce [REDACTED] znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie uvedený ve znaleckém posudku je poměrně jednoznačný, když znalec uvádí mimo jiné, že obžalovaný není indikován k navržení ochranného protitoxikomanického léčení, protože jeho osobnostní predispozice nedávají šanci na úspěch léčby, pokud by u něj byla povinná. Jeho šance je vyšší v případě, že by se chtěl léčit z vlastní motivace. Podepsaný soud se k tomuto závěru znalce přiklonil a s přihlédnutím k vyjádření obžalovaného a doložené lékařské zprávě od [REDACTED] z níž vyplývá, že obžalovaný se již delší dobu léčí dobrovolně, k uložení ochranného opatření v podobě ochranného léčení nepřikročil. Bude tedy výlučně na obžalovaném, aby si potřebu své léčby již dostatečně uvědomil, jak uvádí, a zda v ní bude i nadále pokračovat. Jeho vlastní vůle a motivace k léčbě je nepochybně prospěšnější, než aby mu bylo ochranné léčení nařizováno soudem.
6. Pokud jde o trest, obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou uvedenou u zločinu opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku, podle něhož platí, že kdo se požitím nebo aplikací návykové látky přivede, byť i z nedbalosti, do stavu nepřítomnosti, v němž se dopustí činu jinak trestného, bude potrestán trestem odnětí svobody na tři léta až deset let; dopustí-li se však činu jinak trestného, na který zákon stanoví trest mírnější, bude potrestán tímto trestem mírnějším. Zločin obecné ohrožení podle § 272 odst. 1 trestního zákoníku lze potrestat trestem odnětí svobody od 3 do 8 let. Proto je dle pokynu ustanovení § 360 odst. 1 trestního zákoníku věta za středníkem na místě užít tuto mírnější zákonnou trestní sazbu. Podepsaný soud zvažoval na jedné straně závažnost činu obžalovaného, který vystavil nebezpečí závažné újmy na zdraví či dokonce nebezpečí smrti celou řadu obyvatel předmětného domu (včetně svých tří nezletilých dětí), kteří zrovna v době činu obžalovaného s ohledem na velmi brzkou ranní hodinu, kdy obžalovaný předmětný požár způsobil, a v neposlední řadě způsobil svým jednáním i poměrně vysokou škodu na majetku. Obžalovaný trestné činnosti lituje, jak uvedl opakovaně u hlavního líčení. Prohlásil svou vinu, částečně již projevil jistou snahu po své nápravě, když se začal dobrovolně léčit ze své závislosti na užívání omamných a psychotropních látek.
7. Ač má obžalovaný celkem 8 záznamů v opise rejstříku trestů, naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Táboře pro přečin krádež podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 8 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, avšak toto rozhodnutí bylo dotčeno amnestií z 1. 1. 2013. Poslední výstup z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody měl obžalovaný dne 8. 12. 2012. Předchozí jeho odsouzení byla rovněž amnestována. Soud tak zvažoval, zda je na místě na obžalovaného působit

ještě trestem výchovné povahy, či zda je třeba mu ukládat již trest represivní tak, jak to navrhla intervenující státní zástupkyně již v době podání obžaloby, když na svém stanovisku setrvala i ve své závěrečné řeči. Soud přihlédl k aktuálním poměrům na straně obžalovaného a jeho snaze se léčit, rovněž tak k jeho osobním poměrům, kdy má s družkou čtyři děti a tvrdí, že se zase bude snažit pracovat. Poté po důkladném zvážení všech shora uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že je možno na obžalovaného působit ještě trestem výchovné povahy, tedy trestem odnětí svobody podmíněně odloženým, ovšem se stanovením dohledu probačního úředníka. Trest odnětí svobody bylo ovšem třeba uložit v maximální možné zákonné výměře, tedy ve výměře na spodní hranici shora uvedené rozhodné trestní sazby a se zkušební dobou v délce 5 let za současného vyslovení dohledu probačního úředníka. Obžalovanému byla dále uložena tzv. přiměřená povinnost, aby podle svých sil během zkušební doby podmíněného odsouzení uhradil škodu způsobenou trestným činem. Jen v případě, že obžalovaný během zkušební doby podmíněného odsouzení povede řádný život, nebude páchat trestnou činnost či přestupky a pokud podle svých sil splní i přiměřenou povinnost směřující k náhradě škody poškozeným, bude moci být rozhodnuto o jeho osvědčení, v opačném případě by bylo rozhodováno o nařízení výkonu původně podmíněného trestu.

8. Pokud jde o adhezní řízení, s nároky na náhradu škody se připojili tito poškození: Město Tábor s částkou 1 300 000 Kč, poškozená [REDAKCE] s částkou 32 000 Kč a poškozená [REDAKCE] s částkou 2 000 Kč. Pokud jde o nárok Města Tábor, k tomu soud provedl důkaz zprávou tohoto poškozeného o tom, že došlo k celkovému odškodnění z titulu uzavřené pojistné smlouvy s pojišťovnou Slavia pojišťovna, a.s. Z tohoto důvodu nebylo možno tomuto poškozenému přiznat nárok na náhradu škody v adhezním řízení, ale bylo třeba o tomto nároku rozhodnout odkázáním poškozeného podle § 229 odst. 1 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních, pokud poškozený svůj nárok nevzal zpět. Pokud jde o poškozenou [REDAKCE] zde z důkazů (odborných vyjádření ve vztahu k výši škody) vyplynulo, že této poškozené vznikla škoda ve výši 6 620 Kč, takže pouze v této výši jí mohl být nárok přiznán a s jeho zbytkem byla odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Pokud jde o poškozenou [REDAKCE] této vznikla škoda podle důkazů (rovněž odborného vyjádření) ve výši 1 710 Kč, takže v této výši jí mohl být nárok na náhradu škody přiznán a se zbytkem uplatněného nároku byla i tato poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Zbývá dodat, že rozhodnutí podle § 228 odst. 1 trestního řádu je tzv. exekucním titulem pro případ, pokud obžalovaný svou platební povinnost dobrovolně nesplní.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení obsahu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i

příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 29. ledna 2025

Mgr. Helena Mörtlová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Skopcová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 20.02.2025. Připojení doložky provedla Hana Grulová dne 11.03.2025.

